

GÓLYABÁL

Interview with Sarah Agronow

1. Why have you decided to take part in the Reconnect Transylvania scholarship programme?

- I decided to take part in the Reconnect Transylvania scholarship program because I wanted to learn more about my Hungarian culture and live outside my comfort zone. I also wanted to travel and explore more of Europe and I knew this was the perfect opportunity.

2. What were you excited about and/or nervous about before you left?

- I was very nervous and excited! I had never lived alone in a foreign country before and had only tutored English - never taught big class. I also don't speak Hungarian or Romanian. Everything was new and a little scary, but after my first week I felt much more comfortable and got a nice routine down.

3. How many photos have you taken?

- In just Romania I took about 1,500 photos! And tons more when I left on weekend trips to neighboring countries.

4. Looking back on this experience what were some things that you liked and didn't like?

- Looking back I really liked getting to know Cluj and Romania as a country. Romania was never on my radar before I applied to the scholarship and I never met anyone who had been before. Now I feel comfortable traveling and have learned a bit more about its history. Another thing that I loved was meeting all the students and getting to know them. It was so cool seeing everyone come out of their shell to learn! One thing I didn't really like was living in the basement at Diakonia. It was nice to have my own space but it was so quiet!

5. Would you consider coming back here, on a vacation maybe?

- I definitely would! I'm excited to see how Cluj is going to change in the next couple years and I want to visit all my friends.

6. What do you plan on doing after you go back to America?

- I'm not sure what I will do when I go back. I still really want to learn Hungarian, so maybe I'll focus on that.

Géber Izabella (XII. A)

Zsoboki tábor

A Kollégiumból összesen nyolcan vettünk részt idén az Aranka György Ifjúsági Anyanyelvi Táborban, amelynek Zsobok, egy Szilágy megyei falucska ad otthont évről évre. Az önálló fogalommal vált „zsoboki hangulat” már a kolozsvári vonatállomáson hatalmába kerített minket. Az őszinte érdeklődés, szeretet, az egymás iránti tisztelet és bizalom itt nemcsak kiegészítőként van jelen, hanem a tábor alappillére képezi. A házirend egyetlen szabályból áll: senki ne tegyen semmi olyasmit, amivel árthat a többi táborozónak és a helyszínek. Hihetetlen, de működik! Bár a tábor anyanyelvi táborként van meghirdetve, a délelőtti előadások korántsem csak nyelvészetről szóltak. Beszélgettünk a digitalizáció előnyeiről és veszélyeiről. Recepteket alkottunk a XVII. századi erdélyi szakácskönyvek mintájára. Tanultunk légzési és hangképzési technikákat. Megtanultuk, hogyan lehet megállapítani egy hírről, hogy valós-e, vagy álhír. Tisztáztuk, hogy aki irodalommal foglalkozik, az nem szűkítheti le az érdeklődését csupán a saját területére, hanem kicsit értenie kell mindenhez, szélesítenie kell a látókörét sok más tudomány felé. Megtanultuk, hogyan lehet megállapítani egy hírről, hogy valós-e, vagy álhír. Szó esett a boldogságról, a nemzeti értékekről, beszéd- és magatar-

táskultúráról is. „Nem attól leszek boldog, hogy mim van, hanem attól, hogy ki vagyok: harmóniában élek-e önmagammal, a társaimmal, a környező világgal.” Talán ez az egyik legértékesebb gondolat, amit hazahoztam magammal a táborból. A délutáni és esti tevékenységek is változatosak voltak. A Beugróból ismert rögtönzős-színészkedős játékok, a Bordi-esten elhangzott örökérvényű dalok, a táncház, a tévés-rádiós foglalkozások, Kerekes tanár úr anyanyelvi csapatjátékai, az angyalok és a Ki mit tud? mindegyik hozzájárult ahhoz, hogy a táborlakókból egy egységes, szeretnivaló csapat kovácsolódjon össze. Az akadályverseny szintén sok nevetést és meglepetést tartogatott számunkra. Biztos érdekes látványt nyújtottunk a szervezőknek, miközben bekötött szemmel kóstoltattunk különféle furcsa ételeket (és vágtunk torz képeket) vagy lábunkkal mutogattunk el népdalokat. Mindezt tetézte, hogy Zsobokon nincs téror és internet, így egy hét erejéig teljesen leoldódott rólunk a mobiltelefonok rablása, és minden pillanatunkat egymásra, ismerkedésre, beszélgetésre fordítottuk. Hogyan lehet eljutni ebbe a nagyszerű táborba? Elsősorban azoknak ajánlják fel a részvételt, akik részt vesznek a tábor nevéhez hasonló nevű versenyen, az Aranka

György Nyelv- és Beszédművelő versenyen. A táborban szerzett élmények és barátok minden díjnál többet érnek, jelentkeztek hát bátran!

Burkhardt Zsófia (XII. C)

Bölcs Diákok jutalomtábor

Van egy hely az erdő közepén, a hegyek ölelésében, amely minden titkunkat megőrzi. Itt nem számít, hogy honnan jöttél, vagy hogy milyen okos kütyüd van, mert itt csak a tudás és a kreativitás számít. Ez a kis tisztás, a Malomkert fogadta be a Bölcs Diákok vetélkedő legjobb 10 csapatának tagjait. Itt már nem számított, hogy az elmúlt időben versenytársak voltunk, itt már arcokat társíthattunk a csapatnevekhez és a pontszámokhoz. Remek programok vártak ránk, túrázhattunk, kémiai kísérleteket nézhettünk, aranyat mostunk a patakban, felcsíki táncot tanultunk, kenyeret és kürtöskalácsot süttöttünk, métáztunk, megkerestük Ika várát, szekéren utaztunk vagy éppen a Haszmán Pál múzeum látnivalóiban mélyültünk el. Bár párszor bőrig áztunk, mégis sokkal jobb kedvvel tértünk vissza a szállásunkra, és neveltünk azon, ahogy az újdonsült barátunk kiönti a cipőjéből a felpohárnyi vizet. Az esti programok is meglepetéseket tartogattak, az Ady-esten például kipróbálhattuk a rappelést, a Híres páros feladvány kreatív megoldásait a nevetés okozta könnyeink közül szemlélgettük. A tábortűz után rájöttünk, hogy ez a verseny sokkal többet adott nekünk, mint amit vártunk tőle, amikor utolsó pillanatban bejelentkeztünk: igazi barátságokat, feledhetetlen élményeket. Megéri jelentkezni, még ha csak a kreatív feladatok miatt is.

Nagy Emese (X. C)

Házsongárdi kegyeleti munka

Biztos vagyok benne, hogy sokan hallottatok már erről a tevékenységről, de nem tudjátok pontosan, miben is áll ez. Mit is csinálunk a temetőben? Ez a tevékenység hasonlít az Örökségünk őrei programhoz, azzal a különbséggel, hogy nem műemlék épületeket fogadunk örökbe, hanem sírokat. Ezeket a sírokat egy éven keresztül, tavasztól ősz végéig gondozzuk, takarítjuk, gyomláljuk, kapáljuk és közben kutatómunkát is végzünk az itt nyugvó személyiségekről. Kiknek a sírját fogadjuk örökbe? Olyan híres emberek sírjait, akik valami maradandót tettek a közösségünkért, a református és a magyar ügyekért. Néhány példa: Reményik Sándor, híres költő, iskolánk tanulója; Janovics Jenő, színész, színgazgató, a két kolozsvári színház építtetője; Szenci Molnár Albert, a zsoltárok magyarra fordítója; Szász Domokos, püspök, a teológia építtetője és még sok más jelentős személyiség nyughelyét, aki a híres Házsongárdban alussza örök álmát.

Ezt a kegyeleti munkát baráti közösségekben végezzük, 4-8 fős csapatokban, jól érezzük ma-

gunkat együtt, élvezettel tesszük a dolgunkat, közben sokat tanulunk egymástól is, és tudjuk, hogy a közösségért dolgozunk. Az év során összegyűjtött anyagot, illetve a munkanapok beszámolóit egy füzetben vezetjük, és majd ezt osztályozzák november elején. Nemrég történt a kiértékelés meg a díjátadás, és büszkén jelenthetem, hogy mindhárom refis csapat jól teljesített, ezért díjakban, könyv- és pénzjutalmakban is részesültünk. Az év során videókat forgattunk, szavaltunk, verset írtunk, rajzoltunk, képeket nyomtattunk, interjúkat adtunk, népszerűsítettük a munkánkat, és szabadidőnkben ápoltuk, gondoztuk a sírokat. Nem jutalomért tettük, mégis nagyon jól esett az elismerés. Mindenkinek ajánlom, próbálja ki, nem fogja megbánni!

Kis Gellért-Zsolt (XII. A)

Nemzetek napja

Az október 24-i Nemzetek napjának megrendezésére idén először került sor a Református Kollégiumban. A líceumi osztályok feladata az volt, hogy az általuk kihúzott nemzetnek megfelelően viselkedjenek és öltözzenek, emellett még az osztálytermüket is díszítsék ki az ország jellegzetességeinek megfelelően. Kellemes meglepetés volt, hogy minden osztály szívvel-lélekkel vetette bele magát a játékba. Rengeteg ötletes jelmez született, és élvezet volt egész nap egy-egy nép, kultúra bőrébe bújva viselkedni, így sétálgatni a folyosókon. Az osztálytermekben is igyekeztünk a választott nemzet sajátosságait megjeleníteni. A nap fénypontja a nagyszünet volt, amikor minden osztály az udvaron mutatta be öltözkését és kultúráját megidézõ produkcióját. Egy vagány, hangulatos, nevetéstõl zajos húsz percet töltöttünk el együtt, és láthatóan a kisebb diákok és a teraszról az előadásunkat szemlélõ tanárok is remekül szórakoztak.

A kreativitást és odaadást valahogy pontozni kellett, ezt a feladatot a tanárainkra bíztuk. Egy, a tanárban elhelyezett táblázatot kellett kitöltenie minden tanárnak, aminek az összesítése alapján hirdettünk eredményt a nap végén. Az abszolút győztes a X. C osztály lett, akik a japánok kultúráját, öltözkését, színeit, harcművészetét idézték fel kifogástalanul, roppant kreatívan és hangulatosan. A 2. helyezett az Indiát

megjelenítő XII. A, míg a 3. a Franciaországot választó X. A osztály lett.

Úgy gondolom, kellenek az ilyen napok egy iskola életébe. A fáradt, fásult, sápadt arcok kipirultak, senki sem volt közömbös és unott, végre történt valami izgalmas, érdekes, ami láthatóan diákok és tanárt is feltöltött, jó kedvre derített. Jó volt egy kicsit kilépni a hétköznapi taposómalomból, remélem, jövőre megismételjük. Köszönjük a részvételt!

Deák Zsófia (XI. C)

Kirándulás a magyar nyelv nyomában

Dermesztően hideg őszi reggel köszöntött ránk a refi előtti alkalmi buszmegállóban. Innen indultunk a korábban megpályázott hatnapos kirándulásra. Öt óra padlógáztaposás után elértünk a Muhi-csata színhelyére, ahonnan a gödöllői refisekkel együtt folytattuk utunkat a História-völgy felé. Boldván egy románkori templom, avagy a Pray-kódex és a Halotti beszéd és könyörgés bölcsője, míg Szendrőn a Pedellus-házban őrzött, a 19-20. században Amerikába vándorolt magyarok emléke várt ránk. Ezt már csak Szalonna templomának Árpád-kori falfreskói fokozták. Péntek reggel átléptük a szlovák határt, megmásztuk a tornai romvárat, majd Kassán szemügyre vettük a gótikus, impozáns Szent Erzsébet-dómot, és annak Rákóczi Ferenc hamvait őrző kriptáját. Ha már Rákócziról volt szó, nem hagyhattuk ki rodostói házának hasonmását. Végül a napot főtéri sétával zártuk. Másnap a szepesi várat tekintettük meg, amely melleleg Közép-Európa legnagyobb vára, és meglátogattuk a lőcsei Szent Jakab-templomot. Vasárnap Vizsolyban néztük meg az első teljes magyar bibliafordítást, majd a múzeum interaktív sarkában megpróbáltunk a korabeli, 16. századi eszközökkel nyomtat-

ni. Ezt követte Gönc és a Károlyi-múzeum, ahol magáról a gönci református lelkésről és bibliafordítóról tudtunk meg érdekességeket. A nap utolsó állomása Regéc vára volt, ahova egy két km-es séta vezetett fel. Utunkat a tokaji borvidék egyik falvára, Mád felé vettük. Itt a mára már erősen megfogyatkozott létszámú zsidó lakosság által hátrahagyott zsinagóga volt a célpont. Az interaktív teremben szerezhettünk tudomást az ősi, illetve mai kultúrájukról. Azután a Sárospataki Református Kollégium könyvtárának megilletődött vendégei voltunk, és végül a Zempléni Kalandparkban vezettük le a felesleges energiánkat. Kirándulásunk utolsó állomása a Magyar Nyelv Múzeuma volt, mégpedig Kazinczy Ferenc kertjében, birtokán. Szintén interaktív játékok és programok segítettek itt is saját anyanyelvünk szépségeinek felfedezésében. Végül egy hosszas pityergést, áldást és búcsúzkodást követően hazaindultunk Kolozsvárra. Köszönjük a lehetőséget, felejthetetlen emlék marad ez a hét mindannyiunk számára.

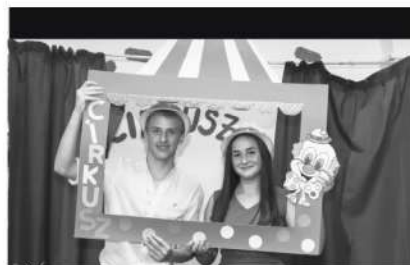
Kiss-Cserey Gergő (X. C)

GÓLYABÁL

2019

Csillagpont

2019. július 23-27-e között megszervezésre került a Csillagpont keresztény fesztivál, melyre ellátogattunk a Refivel. Ez a fesztivál egy nagyon jó lehetőség volt arra, hogy kibontakozzunk, ismerkedjünk és nem mellesleg, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. Hogyan tudnám jellemezni a Csillagpontot néhány szóval? Utazás, sátorépítés, átszellemülés, kikapcsolódás, szórakozás. Rengeteg lehetőség állt a fesztiválózó előtt: ha valami szórakoztatóra vágytál, ott volt a Lehetőségek piaca, a programok, koncertek; ha kifárasztott a fesztiválózó élet, befeküdhetél egy hintaágyba a pavilonoknál, vagy ha épp valami hűsítőre volt szükséged, a Kösz! Koktélbár rendelkezésére állt a különlegességeivel. Már az első áhítat alkalmával éreztem, hogy jobb helyen nem is lehet-

nék. Felemelő érzés volt látni, hogy háromezer ember összegyűlt Istent dicsőíteni, hozzá imádkozni. Az idei Csillagpont fő témája a „körbevesz” volt, azaz Isten országa körbevesz. Ez teljesen érezhető volt. Kedvenc programjaim közé tartozik Pál Feri atya előadása és a Láthatatlan színház. Pál Feri atya az önmegvalósítás három dimenziójáról beszélt, a Láthatatlan színház pedig a Tékozló fiú történetét „mutatta be” nekünk. Mindkettőt megélni a maga módján fantasztikus volt. Nagyon örülök, hogy nem hagytam ki egyiket sem. Visszanézve a fesztivál időszakára, egyáltalán nem bántam meg, hogy jelentkeztem, és mindenkinek csak ajánlani tudom. Felejthetetlen élmény.

Demeter Tímea (X. A)

„Nekem meghatározta az életem...”

Kórustalálkozó és volt kollégisták családi találkozója

Egy nap, 30 év, egy kollégium, több ezer ember, több száz sikeres karrier, több millió emlék. Ez mind pár szóban: Kolozsvári Református Kollégium. „Nekem a kollégium meghatározta az életem” - válaszolták a volt kollégisták, amikor a kollégium életükben betöltött szerepéről kérdeztük őket. „Nagy lehetőséget láttam abban, hogy itt tanulhatok, büszke és hálás vagyok érte” - nyilatkozta egy volt kollégista, aki most már karvezető. „Azt kaptuk, amit vártunk, szigorúság volt, de így is élménydús az a két év, amit a kollégiumnak köszönhetek, mi voltunk az első generáció az újraindulás után” - avatott be emlékeibe a magyarlaposi tiszteletes úr. „A legszebb négy évemet köszönhetem a kollégiumnak, 23 év óta megmaradt barátságok bizonyítják ezt” - válaszolta egy volt kollégista, aki asszisztensnő lett. Elmondásuk szerint szívesen látnák gyerekeiket is a kollégium diákjaként. „Szolgál és nevel”, „Második család” mondatokkal jellemezték alma materüket. November 9-én a Kolozsvári Református Kollégium a 30 éves jubileumi ünnepségsorozat első eseményét rendezte meg: kórustalálkozót és volt kollégisták családi

találkozóját. A kórustalálkozóra volt kollégista kórusvezetők hozhatták el énekkarukat, a családi találkozó azoknak szólt, akiknek gyermekei is itt tanul(t)ak vagy hozzánk járnak óvodába. Nagyszerű lehetőség volt az emlékek felelevenítésére azok számára, akik visszavágytak. 12 volt kollégista által vezetett kórus gyönyörködtette a hallgatóságot a Farkas utcai templomban. Minden korosztálynak lehetősége volt választani a gazdag kínálatból: vetélkedők, kézműves foglalkozások, táncház, cserkész és Cseh Katalin által tartott író-olvasó találkozó tette felejthetetlenné a napot.

Nagy Emese (X. C)

„Mily jó és mily gyönyörűséges, ha együtt lakoznak az atyafiok” - 133. zsoltár

Kintlakók-bentlakók éjszakája

Játék, film, ige, szórakozás: e négy dolog szimbiózisa jellemezte november 8-át. A 12. évfolyam jóvoltából a bentlakó diákok vendégül látták a kintlakókat, hogy az utóbbiak is ízelítőt kapjanak e számukra idegen életformából, és bontogassák a falakat, amelyek a kolozsvári és bentlakó diákok között önkéntelenül kialakulnak. A lányok gőzerővel rendezték be az aznapi „hálószobájukat”, a tornatermet, míg a fiúk a fiúbentlakás szobáiban szorítottak helyet vendégeiknek. Az esemény este hét órakor kezdődött egy Kiss-Cserey Zoltán tiszteletes úr által tartott érdekesítő, rendhagyó eseményre hangoló áhítattal. Az „Itt vagyok most, jó uram” című ifjúsági ének készítette elő a „terepet” a további programokra. Az áhítat után megvacsoráztunk az étkezdében, ahol meleg teát és rengeteg szendvicset fogyasztottunk el közösen. Nyolc órakor a Fel! című animációs filmet néztük meg a díszteremben, mindenki teljesen átszellemült, és újra gyerekek éreztük magunkat. Ezt követte a kötetlen társasjátékozás. Rengeteg lehetőség közül választhattunk: Dixit, Europolis, Activity, Kártyajátékok, Saboteur, Ligretto stb. Csoportokba verődve kipróbálhattuk magunkat a különböző játékokban. Annyira beleéltük magunkat, hogy fel se tűnt, hogy elérkeztünk az est utolsó mozzanatához, az éjféli „Adj király katonát!” játékhoz, amivel zártuk

a programot. Végül egy énekkel kívántunk jó éjszakát egymásnak, és vonultunk vissza improvizált éjjeli menedékünkre, amit boldogan osztottak meg bentlakók a kintlakókkal, hogy végre közvetlenül is részeseivé váljunk egymás életének, még ha csak egy délután és éjszaka erejéig is. Nagyon jól éreztük magunkat, és várjuk a folytatást! Köszönjük a 12. évfolyamnak a szervezést, nélkülük nem sikerült volna.

Nagy Anna (X.C)

RESZKESSETEK, REFISEK!

avagy a Mikulás-buli, ami felrázhat

Valami már az előtte levő héten nem volt rendben. Más volt a levegő, talán lehűlt kicsit, meg az ablakokra is egyszer csak a semmiből elkezdtek felmászni valami piros-fehér hópihe alakú papír kreálmányok, a manzárdon található osztályokból furcsa karácsonyi zene szólt, ami néha horrorfilmbe illő volt, néha meg egy kocsmai verekedés zenei aláfestésére hasonlított. - Állj, állj állj! – hallatszott ki. – Ez nem is az én szövegem! - Meg aztán mintha valami padot is felborítottak volna, vagy talán eldőlt a karácsonyfa? Ez a fura hangulat pedig napról napra csak fokozódott, aztán valamelyik örült diákcsoport felborította az étkezdét is, és egyszerre dobogáltak ajándécsomagokat és borsófőzeléket.

De aztán péntek reggelre egyszer csak csend lett. Az ablakokat üres szemekkel merev angyalkák lepték el. Minden egyes átlátszó ajtó karácsonyi színekben lesett fel a hóval hintett épület tetejére, a folyósók zöldes-szürkén, megfagyott levegővel kapkodtak egy kevéske friss levegőért, diákok még sehol, de diákok már sehol. Hét óra ötvenhét percet számolt az időgalamb lenni az udvaron, mintha a hajdani, udvaron virító életfa szelleme visszaszámolt volna. Három: a vakolat csendeszen zuhant le a mélybe az épület oldaláról apró hangokkal törve meg a szél vérben fagyó csöndjét. Kettő: néhány reszkető galamb repült el a négyszögletű épület felett, mintha rettegetek volna attól, ami következik. Egy pillanatra minden mozdulatlaná vált, a zörgő levelek elhallgattak, az utcáról bejövő, csoszogó léptek alábbmaradtak: ablakok, párkányok, terasz, száraz virágok, galambpiszok, rozsdás és kerítés. Egy... a harang megkondult. És akkor BUMM!! Az iskolakaput betörte a hangulat, berontott és körbeugrált mindent. A jobboldali ajtó nagyot nyikorgott, kicsapódott és mindent elöntött a diáksereg. Sálak, sapkák, piros és zöld mindenhol, csiling és galang az egész épületben. Megmozdultak a falak, táncolni kezdett az épület, a hátulsó bejárat még próbálta becsukva tartani nagy, ósdi száját, de nem sikerült: ajtaja nekicsapódott a lenti mosdó ajtajának és még több boldog csillámszó csöppent az emberek közé. Jobbról karácsonyi dalok, balról ajándékbaglyok repkedtek, jókívánság, gitár, kicsi gyerek Mikulás-sapkában, fény, fény és még több fény. Gyorsan telt az idő, a diákság azt hitte, unalmas óra kezdődik, de o-hó! várjunk csak. A Mikulás és se-

gédjei mű ruhába öltözve csapták be a szürke órák ajtaját és ajándé ide, csoki oda, mandarin amarra. Zsenigén zsongva teltek az órák, és mikor már mindenki lankadni kezdett volna, megint minden felborult. Az óriási asztalokat úgy vitték ki a tizedikesek, mintha azok csak maguktól szaladtak volna ki az ebédlőből. És egyszer csak mindent hangfalak és mikrofonok leptek be, fényszórók színesítették a tető alatti parkettát, és, mint az álom: összefolyt az egész! Majd valahonnan Grincs és pizsamában táncoló kislányok, és reccs! és ropp! összetört a karácsonyfa, és fehérínges zenére rázó gnómok mindenhol. A közönség ujjongott, és eltűntek a székek. Zene csúszott be az emberek közé, fellibentette a szoknyákat, megemelte a kalapokat, és haját rázott és könnyeket facsart, elveszett a hang a zsongásban, kimelegedett fiatalok kócos haja kelt táncra egymással és aztán... Aztán, ahogy minden a tetőpontra ért, a fények lelassultak, az emberek mintha külön olvadtak volna, lassan szétszóródtak, és mintha mi sem történt volna: zsebvágva egy évnyi jókedvet, feltöltődött szívvel váltak karácsonnyá. A Mikulás-buli véget ért.

Szilágyi Ákos (XI. C)

Elkéstem?

Lili egy különleges kislány volt. A szobájában nem plüssöket és játékokat őrzött, hanem könyveket. A polcai telis-tele voltak különböző világokkal és történetekkel, amiket Lili mind kiolvasott és szeretett. Egyik nap Lili anyukája lépett be lánya „könyvtárába”.

– Lilikém, hoztam neked valamit! – szölt, és előhúztá a piros csomagolópapírral borított dobozt a háta mögöl. A doboz elég kicsi volt, ezért Lili nem tudta elképzelni, mi lehetett benne.

„Kérlek, ne legyél táncpö, kérlek, ne legyél táncpö!” – gondolta, miközben széttépte a piros csomagolópapírt. Tudni illik, hogy Lilit már kiskora óta táncolni erőltetik, mert észrevették, milyen tehetséges. De őt nem izgatta a tánc, inkább a könyvek érdekelték. Ezért a szülei minden alkalmat kihasználtak, hogy valamilyen módon felajánlják a táncórákat: „Jaj, ez milyen nagy sikert aratna!” „Csodálatos tehetséggel születted, ezt meg kell mutatd a nagyvilágnak, próbáld ki a táncot!” De kellemes meglepetés volt Lili számára, mikor nem cipőt talált a dobozban, hanem egy kis borítékot. Kinyitotta és elolvasta a benne lévő levelet:

Kedves Lili!

Hallottunk kiváló táncstudásodról, és örülünk hogy minket választottál. Így hát táncórára várunk minden csütörtökön és vasárnap.

Sok sikert és jó szórakozást kíván a Rózsacsepp tánciskola.

Lili álla leesett, de nem a boldogságtól. Tudta, nincs más választása. Bizonytalanul bólogatott, és felkészült a legrosszabbra. Elteltek hetek, hónapok, sőt évek, de Lili hozzáállása nem változott meg. Minden csütörtökön és vasárnap kövel ébredt a szívéen, és négy óra előtt szomorúan és lassan sétált arrafelé. Ennek következménye az lett, hogy minden egyes alkalommal késett. Már minden szülinapjára karórákat, ébresztőórákat és faliórákat kapott. Már szemorvoshoz is elvitték, mivel azt hitték, nem tudja leolvasni az órát. De ez nem segített Lilin. Ő csak nyugodtan akart olvasni a szobájában. A díjak és a medálok, amelyeket táncelőadások után kapott, pedig cseppet sem boldogították. Egyik vasárnap délután Lili megint késve szaladt be a terembe. A tanárnő leültette, és megkérdezte:

– Figyeld, Lili, ez már sok! Miért késel ennyit?

Lili közömbösen válaszolt:

– He? Elkéstem?

Keresztes-Kézdi Rézi (VI. o.)

Advent

„Az ünnep azé, aki várja.” (Szabó T. Anna)

Mindannyian várunk valamire. Vágyakozunk rá. Egy eseményre, egy találkozásra, egy tárgyra, egy eredményre, egy percre, egy órára. Jöjjön már el az a nap! Először csak néha-néha jut eszünkbe, később egyre gyakrabban. Alig várjuk, türelmetlenekké válunk, izgatottá, bizsereg a gyomrunk, netán idegeskedünk. Birtokolni akarjuk, most azonnal!

Ez a várakozás?

„Meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk.” (Pilinszky)

Jól vágyakozni, jól várakozni. Nem türelmetlenül, hanem áhítattal. Nem birtoklásvággyal, hanem alázattal. Az után, ami a miénk, amihez egész biztosan hozzá fogunk jutni. Legyen méltó a várakozásunk a vágyott pillanathoz. Legyen telítve tartalommal. Az értékes beteljesüléshez vágyakozás és készülődés kell. Igazi advent.

Két évezreddel ezelőtt történt egy esemény, amelyre hosszú idően át várakoztak az emberek. Megszületett egy Gyermeek. Az emberiség jelenleg is ehhez a naphoz viszonyítja a teljes időszámítását.

Mindannyiunk életében történnek fontos események, amelyek alapján tájékozódunk az időben. A falinaptárhoz hasonlóan a lelkünkben is létezik egy belső naptár. Ennek egységeit az élmények alkotják. Élménytár. A külső időnél nem pontosabb és valószínűbb. De igazabb, hiszen általunk teremtdik.

A Gyermeek ajándék a világ számára. Mi is naponta kapunk Tőle ajándékokat. Pillanatokat, tárgyakat, élményeket, személyeket, közösséget. Ezek nincsenek mindig díszes csomagolásba vonva. Életfánk alatt nem csak karácsonykor gyűlnek a meglepetések.

„Kis hópelyhek az örömek,

Szitáló, halk szírom-csodák.

Rajtuk át Isten szöl: jövök.” (Reményik)

Lehetek én is ajándék? Hópehely, szíromcsoda? Fahéj a kalácson, láng a gyertyán, fenyőillat a szobában, takaró a hidegben?

„S ne csak így decemberben...” (Juhász Gyula)

Burkhardt Zsófia (XII. C)

Túltengő

*Ahogy a bor bele bódít
A bőr-puha szívbe.
Ahogy éjszaka szárnyal
A szó szerű télbe.
Ahogy messzeség táncol
A tó teli tükrén,
Úgy belekábul a szívem
Is tüstént.*

*Ahogy a Hold veszi körbe
A kék-korú kertet.
Ahogy átkarol téged
De engem elenged.
Ahogy bóbíta álom
Kéttagú teste
Egyszerű szerelmem
Is vele vitte.*

Szilágyi Ákos (XI. C)

Formidable

És akkor leszdedted a fáról a levelet,
a farzsebedbe raktad: ősz akartál
a Mátyás téren, a Szent Mihály
tetejére.
A zuhanyzódból elhoztad mellé
az esőt is, felragasztgattad szépen
a cseppeket az égre:
így készültél az őszre, nyár köze-
pén.
Aztán szeptemberben végül leszded-
ted
a szikszalagot, szétszórtad a leve-
leket
és ordibáltál az utca szélén, hogy
formidable, meg voltál elégedve
az elpocsékol t munkáddal,
majd mellém jöttél,
játszottál a rúttal és fenségessel,

mintha a romantika korát élnénk.
Legalább hoztál kávét,
tejjel és cukorral: pont, ahogy sze-
retem.
A Szent Mihály alapja mélyen a
földben van,
kriptákkal az alagsorában, nagyjá-
ból
tíz méterrel a felszín alatt habarcs
és kőtörmelék van; ilyen mélyre
ástál az őszért, csak azért,
hogy a felszínre halottak napjára
csontokat is hozhass; majd
mécseseket is raktál mellé:
a vörös halál álarcát.
De az ősz hamar eltelt;
a tél pedig közeleg.

Antal Norbert (XI. C)

Optimizmus

Nagybátyám egy lány tavaszi estén tudomásomra hozta, hogy jó, ha a család összetart, és engem ismerve nekem sem árt szocializálnod. Tehát meghívott magához és feleségéhez, akiről nem sokat tudtam, csak annyit, hogy a hírek szerint van nála szebb és okosabb is. Egynapos kikapcsolódásra lettem ítélve.

Nagybátyámék a szomszéd faluban laknak egy tágas, emeletes házban, jó módban, ugyanis édesapám ügyvédként dolgozik, s bár a barátságot nem lehet megvenni, apámnak mégis sikerült. Néhány perc alatt nagybátyám lett a legjobb barátja, de ezek nyilván csak szóbeszéd, s mint ilyeneknek nem szabad hitelt adni azonnal. Másnap reggel tehát biciklire ültem, benyitottam hozzájuk, jó reggelt kívántam nekik. Legalábbis ez volt az eredeti terv. Sajnos az udvaron szabadon járó-kelő házörzőnek nem szolt senki a jöttömről, így a portás szempillantás alatt nekem ugrott, s nem sokat teketóriázva, hogy melyik lábamat harapja meg, fogait belemélyesztett a bal lábszáramba. Nagybátyám már a támadás előtt is kint ácsorgott, de a reflexei nem bizonyultak valami jónak. Kis idő múlva észbe kapott; a kutyája ragaszkodó, hűséges típusnak bizonyult, mert nem akart elengedni. Végül sikerült leráncigálnia rólam, majd elment és megkötötte. Éva néni, a felesége, rémülten besegített a házba, lefektett a kanapéra és megnézte a sebet.

- Elmegyek a rendelőbe, még nyitva van! - De csak ennyit mondott, már rohant is. Mondhatnak az emberek bármilyen rosszat róla, de még anyám se viselte volna ennyire a szívén a dolgomat.

- Megkötöttem a barátodat, még soha nem csinált ilyet. Valamilyen okból nem tetszettél neki. - Nagybátyám rám kacintott, majd kissé gondterhelten elindult kifelé.

- Nézz a jó oldalát, Kálmán bácsi! - kiáltottam utána - Én is azt nézem. Jó ideig nem fogok bal lábbal kelni.

Juhos Ádám (XI. C)

Néhány ország, ahol Jézusnak „tilos lett volna megszületnie”

A karácsony megünneplését már több alkalommal betiltották a világ különböző pontjain, hol vallási, hol politikai, hol pedig gazdasági okokból. Az első tiltás a 17. századi Angliában történt. Oliver Cromwell hadvezér minden karácsonyi ünnepséget illegálissá tett, mivel erkölcstelennek vélte a mulatozást Jézus születése napján. A tiltást Cromwell halála után oldották fel. A náci Németországban Hitler uralkodása alatt szintén nem volt helye Jézus születése ünneplésének. Ám ahelyett, hogy betiltották volna, átírták az ünnepet. A karácsonyi dalok nem az örökkévaló Jézust, hanem a nemzetközi szocializmust dicsőítették. Aki a dalokat eredeti szöveggel énekelte, az a börtönbüntetést kockáztatta. A Szovjetunióban az októberi forradalom után eltörölték a nyilvános vallási ünnepeket, köztük a karácsonyt is. Az ajándékok újév napján pontban éjfélkor kerültek a fa alá, amit a „gyed moroz”, vagyis télapó hozott. A régi szovjet karácsonyfadíszek pedig nemcsak az ünnep fényét, hanem az ország történelmét is tükrözték. A legelső szovjet fadíszek villanykörtéből készültek, később pedig a drótból készült díszek kerültek a fára. A kommunizmus ideje alatt a karácsony ünneplése nemcsak a Szovjetunióban volt tilos, hanem minden kommunista országban, köztük Magyarországon és Romániában is. Fidel Castro kubai kommunista politikus 1959-ben a Mikulást az amerikai imperializmus jelképévé kiáltotta ki Kubában, tíz évvel később a karácsony ünneplését is betiltotta arra hivatkozva, hogy az ünnep elvonja az emberek figyelmét az éppen zajló cukornádatásról. Észak-Korea kis híján háborút indított 2012-ben, amikor egy csapat dél-koreai keresztény a határhoz közel állított fel egy harminc mé-

teres karácsonyfát. Tádzsikisztán, Brunei és Szomália pedig a közelmúltban tiltotta be a karácsony ünneplését. „Kiadtunk egy figyelemztetést a város összes hotelének. Mi egy muszlim nemzet vagyunk, megvannak a saját ünnepeink, amiket mi tartunk. Nem engedjük senkinek, hogy felülírja a vallásunkat és a hitünket” - jelentette ki Yusuf Hussein Jimaale, Mogadishu korábbi polgármestere. A karácsony 1949 óta Kínában is ellentmondásos. A kínaiak ünneplik ugyan, de sokkal inkább egyfajta évváró ünnepségként, mindenféle vallási vonatkozás nélkül. 2016-ban egy norvég iskola vezetői úgy döntöttek, hogy idén, a közelgő ünnepeken az iskolában nem használható a „Boldog karácsonyt!” jókívánság sem feliratokon, sem ajándékokon, mert sértené az iszlám tanulók érzékenységét. Azt ajánlották, hogy helyette a karácsony legyen „télünnep” vagy „decemberi ünnep”, és a hagyományos ünnepi ebédet is ennek szellemében nevezzék el.

Nagy Emese (X. C)

ALOMVILÁG:

Az állatkert

Az állatkert egy nagy kert.
Sok az állat, nagy a kert.
Ezer állat is él benne,
Gyík, szamár és jegesmedve.
A melegben púposteve,
A hidegben pingvin jégen.

Vad és házi együtt él,
A kisnyuszi? Ő sem fél.
Futkorásznak, legelésznek,
A királyra sose néznek.
Sok új állat jön
Jön az ember, jön.

Radó Orsolya (IV. o.)

Jön a tél

Vége a nyárnak,
Mindjárt vége az ősznek.
A napok elszállnak,
Örülünk a télnek.
Jön a tél, a vén tél.
Játszani akar vele az őszi szél.
De ő számba se veszi,
Inkább el is kergeti.
Nagy hó fedi már a völgyeket,
Kívánok boldog ünnepeket.

Tálas Réka (IV. o.)

Évszakok

Rügyeznek a fák
Itt a tavasz!
Hallod a szép madarakat?
Látni kell őket nem hallani!
Szólal meg egy pici maci.
Pici maci, ide figyelj,
A madarat látni és hallani kell.
Eltelt a tavasz, már a nyár kacag,
A pici macinak húlt helye, nyoma,
A pici maci már nagy medve koma.
A nyár szelíd napsugarában
Sok gyerek kacag.
Hidegedik, hidegedik, hideg szelek
Fújnak, a gólyák már vidáman
Napoznak, napoznak hisz ott meleg van.
De ősz van, s a szél a leveleket fújja,
Az a mackó koma már vacca után kutat.
Itt a tél, jégvirág az ablakban,
Nagy hó födi a fák csúcsát.
A farkas éhesen a nagy hóban kószál
A Mikulás is már jön, itt a karácsony!
Mindenkinek boldog ünnepeket
Kívánok, kívánok, én magam kívánok!

Urák Boróka (IV. o.)

Az én szobám rendetlen,
De nem összeszedhetetlen.
Nagy a kupleráj,
De azért nincs benne nagy papagáj.
Van sok ruha össze-vissza,
De anya majd összefogja.
Ennyi volt a versem,
A szobám inkább összeszedem.

Nagy Zsolt (IV. o.)

MELYIK MARVEL-KARAKTERRE HASONLÍTSZ A LEGJOBBAN?

1) Melyik a legjellemzőbb tulajdonságod?	6) Milyen helyen érzed jól magad?
a) Intelligencia	a) Műhelyben
b) Bátorság	b) Levegőn
c) Hűség	c) Baráti körben
d) Erő	d) Laborban
e) Barátságosság	e) Nagyvárosban
2) Mi az álommunkád?	7) Milyen szuperhősruházatot szeretnél?
a) Feltaláló	a) Modern páncél
b) Harcos	b) Köpeny
c) Katona	c) Nemzeti színű
d) Tudós	d) Mindennapi
e) Szuperhős	e) Látványos
3) Melyik fegyvert részesítenéd előnyben?	8) Mire használnád a szupererődet?
a) Modern fegyverek	a) Világ védelmére
b) Uralni a négy elemet	b) Béketeremtésre
c) Pajzs	c) Haza szolgálatára
d) Nincs szükségem fegyverre	d) Győzelemre
e) Szupererő	e) Rend fenntartására
4) Mit tisztelsz a legjobban az emberekben?	9) Milyen kiegészítőt választanál?
a) Önállóság	a) ARC reaktor
b) Bátorság	b) Pöröly
c) Becsület	c) Vibránum pajzs
d) Kreativitás	d) Semmilyen
e) Barátságosság	e) Hálövető
5) Mit tartasz a legfontosabbnak?	10) Milyen szabadidős programot választanál legszívesebben?
a) Társaimat	a) Barkácsolás
b) Barátokat	b) Világjárás
c) Békét	c) Motorozás
d) Egyensúlyt	d) Kutatás
e) Mások biztonságát	e) Filmnézés

Értékelés:

- ☒ Ha legtöbb válaszdod A, leginkább Vasemberre hasonlítasz. Tony Stark nagyszerű feltaláló, néha kicsit nagy az egoja. A Marvel egyik legszarkasztikusabb karaktere.
- ☒ Ha legtöbb válaszdod B, leginkább Thorra hasonlítasz, aki a mennydörgés és villámlás istene. Próbál igazságos lenni, néha kicsit forrófejű. Asgard jogos trónörököse.
- ☒ Ha a legtöbb válaszdod C, leginkább Amerika Kapitányra hasonlítasz. Hazafiasság, hűség, becsület: ezek mind jellemzőek Steve Rogersre. Néha viszont túlságosan ragaszkodik a szabályokhoz.
- ☒ Ha a legtöbb válaszdod D, leginkább Hulkra hasonlítasz. Nagyon sokoldalú karakter. Hulkként erős, Bannerként okos.
- ☒ Ha a legtöbb válaszdod E, leginkább Pókemberre hasonlítasz. Peter Parker imádja a filmeket, és talán kissé túlzottan szuperhős akar lenni. De ő a barátságos és közkedvelt Pókember!

Film-, könyv-, sorozatajánló

Könyvajánló:

Az Éhezők viadala:

Az emberek egy sötét világban élnek, ahol minden évben tizenkét lány és tizenkét fiú egy arénában küzd egymással. A küzdelem neve Éhezők Viadala. Ebben nincsenek szabályok, a lényeg, hogy ölj, vagy megölnek.

Panem tizenkét körzetre van osztva. Minden körzetről kiválasztanak egy fiút és egy lányt, aki részt vesz a viadalon. A tizenkettedik körzetről Katniss Everdeen mindent megtesz azért, hogy családját életben maradjon, ezért jelentkezik hűga helyett a viadalra. Panem fővárosába, a Kapitóliumba viszik a tizenkettedik körzet másik kiválasztottjával, Peetával együtt. A Kapitóliumban a kiválasztottakat felkészítik a rájuk váró viadalra, melyet Panem minden lakója néz majd.

Katniss tudja, hogy a tény, hogy önként jelentkezett, egy halálos ítélettel is felér, de a lány nem fél a haláltól. Belemegy „a tizenkettedik körzet elátkozott szerelmespárja” játékba, hogy mindketten túléljék a viadalt. Katniss elhatározza, hogy győzni fog, hiszen megígérte hűgának, akit nem hagyhat egyedül az édesanyjával.

Az arénában megszólal a kezdetet jelző gong, és megkezdődik a mézárálás. A Kapitólium eldöntötte, hogy változtatnak a játékszabályokon, amikor bejelentik, hogy a viadalnak két győztese lehet idén, de csak akkor, ha

mindketten egy körzetről valók. Katniss mindent megtesz azért, hogy megkeresse Peetát és együtt mehessenek haza. Szembeszáll a játékmesterekkel, túljár az eszükön. De végül megtalálja Peetát? A szerelmespár megnyeri a viadalt vagy sem? Ajánlom, hogy minél hamarabb olvasd el a könyvet, hogy megtudd a kérdésekre a választ. Nekem nagyon tetszett a regény, alig tudtam letenni a kezemből. A legjobban az tetszett, hogy Katniss, a főszereplő gondolatain keresztül ismerjük meg a történetet.

Feltétlenül olvassa el, aki teheti, biztosan nem fogja megbánni!

Sose hagyjon el benneteket a remény!

Tőkés Dalma (X. C)

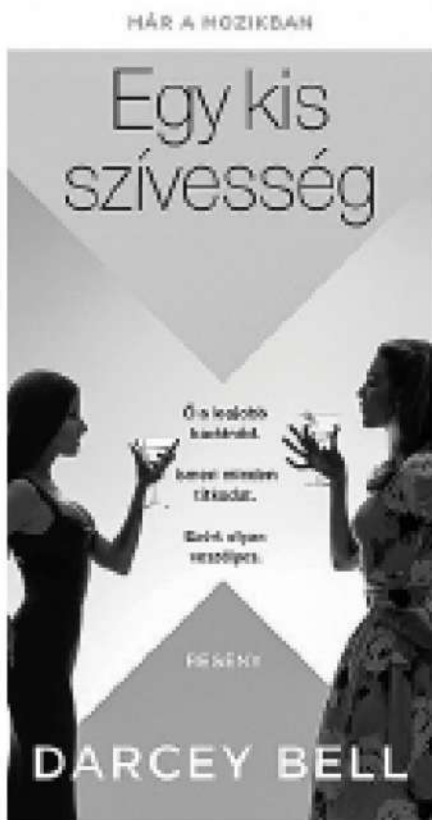
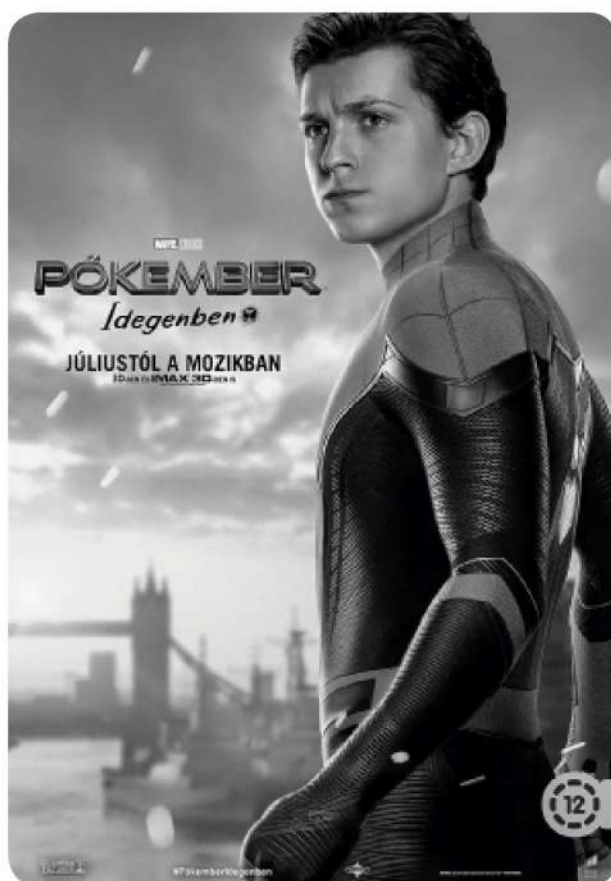

Filmajánló:

A film, amit ajánlanék, egy akciófilm, aminek főszereplőjét mindenki ismeri és szereti. A film címe nem más, mint Pókember: Idegenben, Tom Holland főszereplésével. Ez a folytatása a 2017-ben megjelent Pókember: Hazatérés című filmnek. Én nemrég láttam, és mondhatom, hogy ez az egyik kedvenc filmem a Marveltől. Meleg szívvel ajánlom a megtekintését!

Pókembernek négy elementállal kell megküzdenie Tony Stark halála és a Bosszúállók felbomlása után. Még szerelmi életét is félretéve harcol az új és rendkívül sikeresnek tűnő Misztérió szuperhős ellen, akiről kiderül, hogy valójában ő az igazi ellenfél, és törbe csalja Ptert, aki még Stark hagyatékát, az E.D.I.T.H. csodaszemüveget is a főgonosznak adja. Vajon sikerül-e győznie, miközben osztálytársai életét is kockáztatnia kell az unalmasnak és eseménytelennek induló osztálykiránduláson?

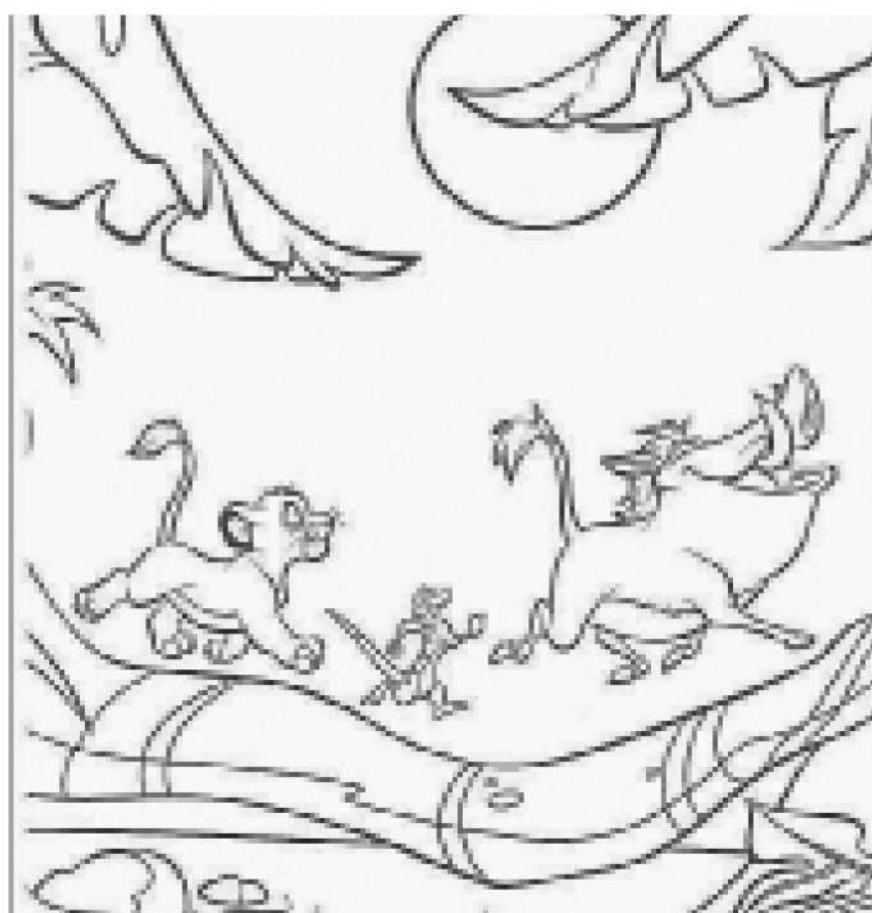
Nagy Anna-Borbála (X. C)

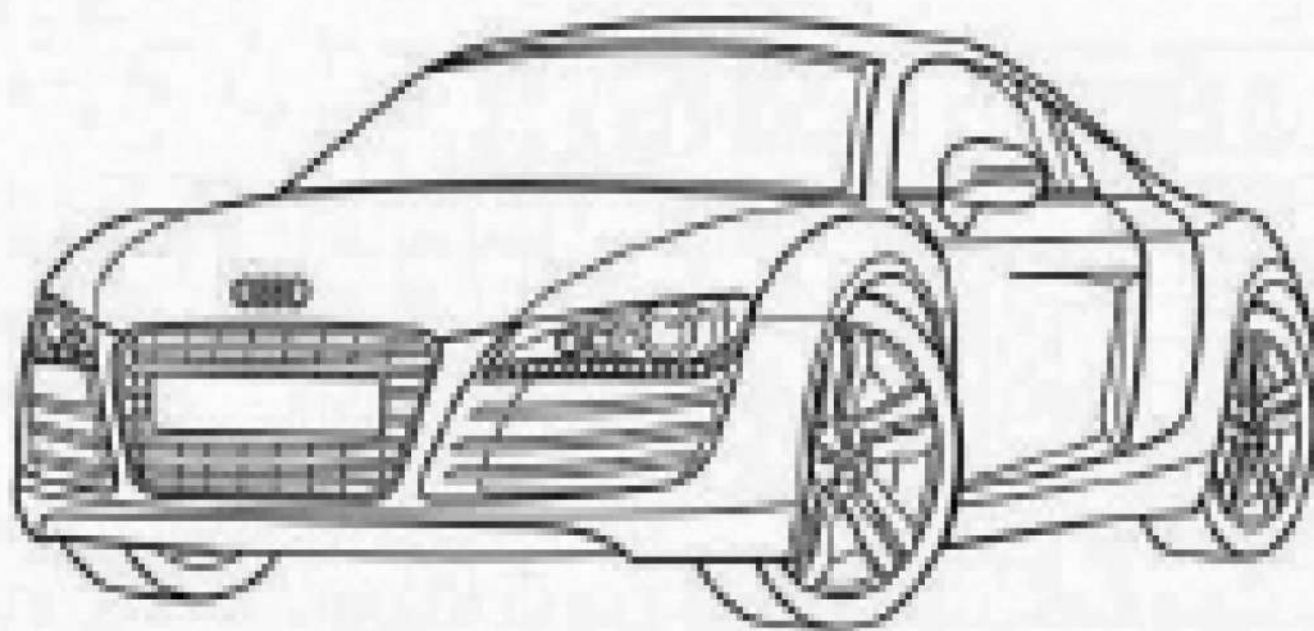
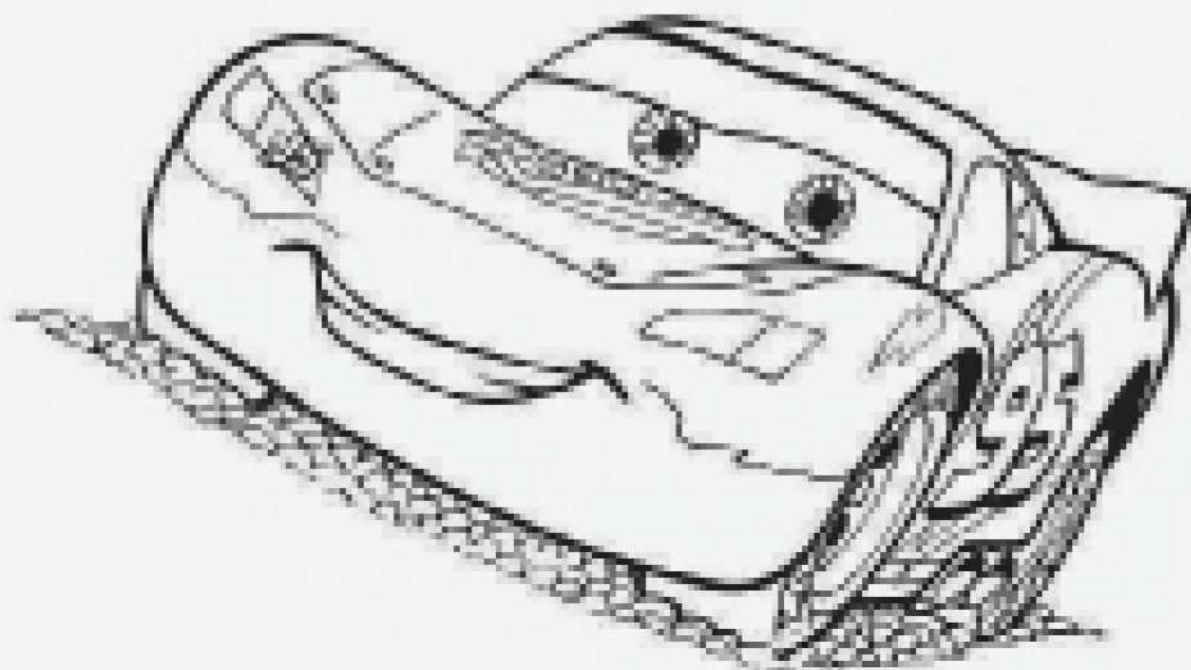

Egy kis szívesség:

Te is szereted az olyan filmeket, amelyek annyi fordulatot tartalmaznak, hogy még csak nem is sejtet, hogy mi lehet a vége? Hát, ez egy olyan film. Hihetetlenül hihetetlen. Filmnézés közben csak úgy kapkodod a fejed, hogy ez hogy történhetett, és mégis mi következhet ezután. Minden jelenetben van egy meglepetés, csavar, és ez hihetetlenül izgalmassá teszi a filmet. Mindenkinek vannak sötét titkai... Stephanie, az egyedülálló vlogger anyuka nyugodt, kisvárosi élete egy csapásra megváltozik, mikor megismerkedik a gyönyörű és titokzatos Emilyvel. Egy nap Stephanie-t felhívja újdonsült barátja, és egy kis szívességre kéri, ami váratlan események sorozatát indítja el. Emily rejtélyes módon eltűnik, és az aggódó Stephanie videós blogja nézőihez, valamint Emily férjéhez, Seanhoz fordul segítségért. Az eltűnt nő utáni nyomozás során sötét titkokra derül fény, ami meglepetést hoz mindenki életébe. Darcey Bell nagy sikerű, briliáns regényéből készült misztikus thriller váratlan fordulataival, stílusos képi világával, feszes tempójával az első perctől az utolsóig fogva tartja nézőjét.

Demény Zsuzsa (X. C)

ARANYKÖPÉSEK

Németórán:

T: Miért semleges a lány a németben?

D: Mert még nem ment férjhez!

Románórán:

D: Țiganii erau curați și frumos ruginiți.

T: Cum te ascunzi lângă un pod?

D: Cu talent!

Angolórán:

D: Van egy penészes szendvics felborulva hátul.

T: Nem értem.

D: Nem érteni, látni kell.

D: Debi și Orsi sunt la hangoló.

T: Dar ce este hangoló?

D: Păi, care se ține în dîszterem.

T: Mi jön a tó után?

D: Vessző!

T: Eszed tokja!

T: Annyi feneket látok, gyerekek, inkább arcot szeretnék.

D: Yes, the ultimul.

T: Ha nem tanultok, olyan török kamionosok lesztek, akik úgy beszélnek, hogy „is no working”.

D: Tanárnő, a füzetem betelt, de a házit a vallásba írtam!

D2: Remélte, hogy Isten megsegíti.

T: Látjátok, hogy nem látjátok?

Földrajzórán:

D: Ezt kell írni?

T: Nem, csak azért beszélek, hogy menjen ki belőlem a CO2, fitogtassam a tudásom.

T: Ha veled beszélek, olyan, mintha két süket beszélgetne.

T: Rám nincs hatással a szél, nem is értem, miért hordanak az emberek haját.

T: Lehet enni, addig is legalább hallgattok.

ARANYKÖPÉSEK

Biológiórán

T: Miben mérik a fényt?

D1: Szépségben?

D2: Gyönyörűségben!

T: Milyen mirigy a máj?

D: Hasnyálmirigy!

T: Megverjük Makkait?
Zsombi: Így is veri Isten,
nem kell mi is...

T: Mé' nem írtad fel, há-
nyas csoport vagy, te, te
nyomorúság!

T: Ételt lopni nem bűn és
nem is szégyen!

T: Miért nem tanultál, fiam?
Zoli: Nem tanulni, tudni kell.

T: Mikor lesz színes krétátok?
Zoli: Mikor a pityóka burgonya
lesz!

Kémiaórán

T: Anikó, te miért nem
írod, be vagy krikkelve?

T: Tíz cé, azt hiszem, ti
alkoholizáltok.

Lóri: A vörösfehérjék a
csontokban vannak.

T: Milyen szembetegsé-
geket ismersz?

D: Van a miópia... és a
dioptria is.

T: Hányadika van ma?

D: 9-e.

T: Még nincs fizetésnap?

-Felelés közben-

T: Az epidermiszt még
hogyan nevezik?

Lóri: Tőlem kérdi?

T: S az honnan van?
Adta Isten erőszakkal?

T: Te is jössz a Xantuszra?

D: Nem.

T: Még szerencse!

„A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet.”

(János 1, 14-18)

A szeretet szó hallatán gondolataink általában a szerelem, az érzelmek irányába kalandoznak, és elégedetten letelepszünk a magunk kis rózsaszín felhőkkel borított szigetén anélkül, hogy belegondolnánk, mit is jelent valójában a szeretet. Szeretni valakit nem pusztán a személy iránt érzett szimpátiánkat és érzelmeink közvetítését jelenti, hanem egy sokkal mélyebb elköteleződést embertársunkkal szemben: azt a feltétel nélküli elfogadást, amelyet semmilyen cselekedet nem tud megrendíteni bennünk. Emberi mivoltunkból fakadóan nagyon nehéz eleget tenni Jézus azon parancsának, hogy „szeressétek egymást”, önmagunk erejéből sosem leszünk képesek erre. Azonban van kitől tanulnunk, hiszen maga Isten adott példát nekünk azzal, hogy feláldozta egyszülött Fiát, Jézus Krisztust a golgotai keresztfán értünk, bűnös emberekért, és a mennyország reménységét ajándékozta nekünk, akik semmivel sem érdemeltük ki azt. Az a kegyelem és hűség, melyet Isten irántunk tanúsít, számunkra felfoghatatlan. Mi sosem fogunk tudni úgy szeretni, ahogy mennyei Atyánk szeret minket, de ha hittel kérjük, Ő megadja nekünk az erőt és kitartást, hogy kegyelemmel forduljunk embertársaink felé nap mint nap, és világító lámpás lehessünk a mások és a magunk életében ebben a megfakult, szabadításra váró világban.

Gombár Anna (XI. C)

Főszerkesztők: Nagy Emese-Réka & Székely-Varga Szilárd

Korrektúra: Rácz Melinda tanárnő

Fényképek: Székely Ákos

Elérhetőségek: therefcoltimes@yahoo.com

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában